

Erasmus+ élménybeszámoló

Név: Bruder Barna

Szak, évfolyam: Programtervező informatikus BSc, 2014-es évfolyam

Tanév: 2017/18

Célország, város: Csehország, Brno

Fogadó intézmény: Masarykova Univerzita Brno

Az Erasmus+ programról több forrásból is hallottam, először talán a családból. Apukám unokatestvére egyetemista korában kapott a lehetőségen. Ő mesélt róla, akkoriban ez mivel járt, például milyen nehézségek árán tudtak annak idején kommunikálni a családjával és a párjával. Bátyám barátnője is volt Erasmuson. Nem is rég, úgyhogy őt tudtam faggatni, mire készüljek. De még többet kérdezhettem egy volt általános iskolás osztálytársamtól, aki ugyanarra az egyetemre, ugyanabba a kollégiumba ment egy évvel előttem. Tőle aztán megkaptam minden információt a mosodával, tömegközlekedéssel, vagy éppen a legjobb kávézóval kapcsolatban.

Elsősorban azt vártam az úttól, hogy új dolgokat tapasztalhassak. Új környezet, egyetem, kultúra, emberek, barátok, nyelv. Még egy számomra fontos, talán a legfontosabb újdonság az önállóság volt, korábban ezt egyáltalán nem tapasztaltam. Azt hiszem, ez fog a legjobban hiányozni. Hiába volt nehéz vagy fárasztó, jó érzés volt számomra, hogy magamra főztem, mostam, takarítottam.

Az egyik nehézség a papírmunka volt a kiutazás előtt. Tulajdonképpen nem volt semmi jelentős bökkenő, csak sokszor kényelmetlen volt bezúfolni a napomba, hogy fussak a Rektori Hivatalba, vagy a szakfelelőshöz, hova kellett éppen. Ezt a szakaszt nem volt kifejezetten nehéz átlépni. A másik nagyobb probléma volt a családom, barátnőm és barátaim hiánya, ezt viszont azzal meg tudtam oldani, hogy körülbelül három hétvégénként hazajártam. Nem olcsó mulatság, de nagyjából belefért az ösztöndíjba.

A költözés számomra nagyon kényelmes volt. Nagyon szerencsémre vált, hogy édesapám céges autójába fizeti a cég az üzemanyagot. Így hát csak bepakoltunk a testvéremmel az autóba és körülbelül 7 óra múlva már célba is értünk. Mikor hétvégekre jöttem haza, vonattal utaztam. Kedvező árú és kicsit hosszabb az út, de sokkal kényelmesebben telik, mint egy buszút.

Én az egyetem egyik kollégiumában szálltam meg ([Vinařská](#)). A díj magasabb, mint amihez egy magyar diák egy magyar kollégiumban hozzá lehet szokva, körülbelül 48000-50000 Ft/hó. Két ágyas szobák vannak, szobánként fürdő, wc, konyha. A bútorok régiiek voltak, a fal sem a közelmúltban volt festve. Az utóbbi panaszokat viszont könnyedén elfeledtetik az előbbi előnyök.

Brno egy kb. 440000 fős lakosságú város, gyönyörű épületekkel, internacionális konyhákkal, jó tömegközlekedéssel és számos szórakozási lehetőséggel. Van nepáli/indiai, indiai, vietnámi, mexikói, olasz étterem, de biztos, hogy még legalább 15 ország konyhája megtalálható. Van ázsiai teaház, vízipipa-bár, lasertag, gokart pálya. Bármi, amit el tudunk képzelni. Ez volt az egyik pont számomra, ami miatt nagyon megszerettem a várost. A másik az volt, hogy nincs túlszűfoaltság, nyomor, mint például Prágában. Kap levegőt az ember. Emellett bármit kipróbálhat, amit csak szeretne.

A tömegközlekedés nagyon jól használható, az egyetemi épületekhez természetesen megy járat gyakran. Van villamos, trolibusz, és sima busz, rengeteg vonallal. Mindezt kellemes árak mellett, azt hiszem 700 korona, kb. 8400 Ft volt a három hónapos bérlet. Természetesen a diákkedvezményes.

Én megkaptam a Campus Mundi ösztöndíjat, ami jelentősen nagyobb összeg. Így hát nem is aggódva álltam neki az útnak, és ugyan nem jártam sokat szórakozni, nem spóroltam egyáltalán. Teljes mértékben fedezte az út minden költségét az ösztöndíj.

Rengeteg program volt szervezve, nem csak Erasmusos, de más mobilitási programban résztvevőknek, vagy éppen helyieknek is. Az első héten például volt városismereti játék, ahol csapatban dolgoztunk fejtörőkön, kérdéseken, még helyeket is kellett kérdezni, sőt, egy csapattáncot is videóra kellett vennünk. Minden héten volt egyetemi buli, más-más klubokban, de volt buli hajón és villamoson is. Én megvásároltam az ESN kártyát és a hozzá járó csomagot, melyben volt matrica, kitűző, térkép, sokféle Csehországra jellemző cukorka, és még zacskós leves is, a Vodafone-os SIM kártya mellett. Kértem mentort, gondoltam majd kérdezek tőle ezt-azt, de végül nem kértem a segítségét. Sok kérdésre addigra már megkapták a barátaim a választ a mentoruktól, vagy esetleg máshonnan.

Az egyetem informatikai karja egy nagyon modern épület, modern laborokkal. Kellemes volt bejárni a szép épületbe. Úgy vettem észre, hogy a tanárok mindig felkészültek voltak, és lelkesedéssel adtak elő. Az általam választott tárgyak anyaga releváns és érdekes volt. Az egyetemnek van a városban több menzája, a diákoknak a főételek 600-700 Ft-ba kerülnek. Nagyon kedvező opció volt számomra. Ha volt időm, szívesebben főztem, az még mindig olcsóbb, és szeretek is.

Számomra a legjobb dolog az Erasmusban, hogy megismerhettem a világ minden részéről embereket. Nem csak Erasmusosokat, de más mobilitási programos hallgatókat is. Elképesztő érzés, mikor az ember egy olyan társaságban találja magát, amelyben nyolcból nyolc ember más országból jött. Nagyon furcsa és csodálatos volt, hogy meg tudtam kérdezni egy török barátomtól, hogy a papucs szót ők valóban használják-e, két perccel később pedig az észt barátom, hogy tényleg van-e minden szántóföldön Wi-Fi kapcsolatuk.

Ajánlom ezt a programot annak, akiben van kalandvágy és kíváncsiság. Remek lehetőség, melyet szerintem minden egyetemistának érdemes lenne kihasználnia.

